

VLAK VOORDAT IK DE BUS UITSTAP edank ik de buschauffeur vie de spiegel voor zijn diensten. Hij zwaait joviaal terug. 'Mijn vrouw is een groot fan van u', roept hij. Doe haar de gr zeg ik en stap uit. Centraal station. Ik duw MIJN ZOON VOORT. HIJ SLAApt zich ONBEWUST VAN DE LAst die er op zijn SCHOUDERS Rust. Zoon zijn van de grote Max J. MOlovich. Je geeft het hem te doen. Het miezert een beetje en het waait. Ik st**OP MIJN** hoofd digp in mijn kraag. **DE MENSEN** kijken om, ik zie ze smoe**ZELEN, IK HOOR ZE** fluisteren. 'Is dat niet..? Volgens mij IS DAT... JA hoor, zeker weten, het is 'm.' Alsof het uitspre-KEN VAN Mijn naam in mijn nabijheid een dood ZONDE IS. ANDERen negeren zo achteloos MOGELIJK MIJN AANWEZIGheid in het hier en nu. Als ik ergens kom, verandert alles. Die verandering dat voel je. Het is een soort rusteloosheid die rond de mensen zoemt. Als een zwerm opgewonden bijen. Het vreemde is: ik weet NIET MEER HOE HET VOELT ZONDER DIE VERANDERING. IK BEN OP WEG NAAR DE OPENBARE BIBLIOTHEEK OM STIJLOEFENingen van RaymoND QUE NEAU TE lenen. Ik loop nu over een pl**ank** MET aan weerszijden diepe bouwputten. 'MOlo!', hoor ik igmand boven het gehei van de Heipalen en het gedril van de drilboren uitsehreeuwen. Ik kijk naar beneden en zie een groepje bouwv**AKKERS NAAR M**e zwaaien. Ik waai terug. ZE LACHEN EN GEVen elkaar high-fives

Vlak voordAT IK DE BIBLIOTHEEk wil binnengaan tikt **ER IEMAND OP MIJN** rug. Cr staat gen kleine **VROUW MET DI**kke, inktzwarte krullen voor me. Ik reik naar mijn binnenzak om Een foto met handtekening te pakken, maar de **VR**ouw blijkt niet van hier en vraagt in het eng ELS met gen frans accent of dit het postkanT OOR IS. 'Nge', zeg ik, 'Dit is de bibliothEEK.' DE VROUW glimlacht en kijkt achter zich. DAAR RIJDT EEN GRIJZE RENAULT 2 ACHTERUIT RIJDEND VAN ONS WEG. ZE DRAAIT ZICH WEER OM EN glimlacht naar me. 'Are you..?' Ze durft haar zin niet af te maken. 'Yes', zeg ik, 'I am.' Ze haalt een briefje uit haar binnenzak en een pen. 'Would you..?' zegt ze, '... my husband is a big fan.' 'Of eourse', zeg ik. En doe de dop van de pen.. Raadhuisstraat, Ig**ES IK OP HET BRIEFJE.** 'That's where YOU SHOULD GO', ZEG IK terwijl ik mijn HANDTEKENING ZET. MAAR ze grist het pAPIERTJE UIT MIJN HANden, bedankt ME MET EEN SCHAAPACHtig lachje en RENT ACHTER DE RENAULT aan.

Binnen, op d**E TWEEDE VERDIEPING. DE** RUST IN DE BIBLIOTHEEK IS DUIDE-LIJK VERSTOORD. IK STA BIJ DE Q VAN QUENçau tç zoçken naar StijloEFENIN-GEN. Mensen lopen nadrukkelijk nonchaLANT LANgs. Er staan ingens aardig wat mensen blJ $\operatorname{DE} \operatorname{R}$ en de S te zoeken naar boeken die ze vijf Minuten geleden nog niet zochten. Ik vind niks, Loop naar de coMPUTERS EN deel hier en daar wat glimLACHJES EN KNIKjes uit. Ik tik StijlogfeninGEN IN OP DE ONLINE catalo gus. Twee SCHOOLMEISJES VAN gen jaar of veertien ko<mark>men giechelend na</mark>ar me toe. Volgens de ONLINE CATALOGUS ligt Stijloef-eningen gewoON OP DE PLANK. 'Meneer', zegt de ene. Ik glimLACH. ZE Houdt een boek Voor zich. 'Zou ik uw handtekening mogen' **VR**aagt ze. 'Maar dat is een boek van de biblio THEck', zeg ik. 'Doe dan maar hier', zegt ze. ZE GEEFt me een dikke viltstift en trekt haar tRUI-TJE OMHoog. Ik zet m'n handtekeninG OP HAAR BUIK EN GEEF HAAR NAVEL WAT BLOEMBLAADJES. ZE BEDANKT ME EN LOOPT SNEL WEG SAMEN MET HAAR VRIENDIN OM ERGENS TER HOOGTE VAN DE K IN LACHEN UIT TE BARSTEN. IK LOOP NAAR EEN MEDEWERKER DIE MET Z'N RUG NAAR ME TOE ZIT TE TIKKEN OP ZIJN COMPUTER. 'MER-G II HIJ BLIJFT NOG EVEN DOORTIKKEN, DRAAIT ZICH OM EN ZEGT ZONDER MIJ AAN TE KIJKEN: 'ZEG HET 'NS. IK VERTEL HEM DAT IK OP ZOEK BEN NAAR STIJLOEFENINGEN VAN RAY-MOND QUENEAU. DAT IK HET NIET KON VINDEN, MAAR DAT HET BOEK VOLGENS DE ONLINE CATALOGUS GEWOON AANWEZIG IS. 'DAN MOET U BETER ZOEKEN', ZEGT HIJ. HIJ KIJK ME AAN, ZIET WIE IK BEN, VERSLIKT **ZEGT HIJ. HIJ KIJKT** ZICH IN ZIJN DENKBEELDIGE KOFFIE EN BEGINT ZICH NERVEUS TE EXCU-SEREN. IK ZEG DAT HET NIET GEEFT. HIJ STAMELT DAT HET **WEL GEEF** EN BIEDT AAN OM MEE TE HELPEN ZOEKEN. HIJ GAAT EERST NAAR DE Q. VINDT NIKS. LOOPT DE P EN DE R LANGS. KIJKT OP DE TROLLEYS MET TERUGGEBRACHTE BOEKEN. ZOEKT BIJ DE K VAN KOUSBROEK. ZELFS NOG EVEN BIJ DE C VAN COUS-BROEK. IK ZEG DAT IK HET WEL EEN ANDERE KEER PROBEER, MAAR HIJ **WIL ER NIETS VAN WETEN. VOLGENS** HEM MOET HET MAGAZIJN ER NOG EEN HEBBEN. OF IK HIER EVEN WIL WACHTEN. HIJ RENT NAAR BENEDEN. IS EEN KWARTIER WEG. IK DEEL WAT HANDTEKENINGEN UIT. EEN VROUW VERTELT DAT IK HAAR LEVEN HEB VERANDERD. DE MEDEWERKER KOMT HIJGEND BOVEN MET DE MEDEDELING DAT STIJLOEFENINGEN VOLGENS HET MAGAZIJN, GEWOON OP DE DAARTOE BESTEMDE PLEK LIGT. BIJ DE Q VAN QUENEAU DUS. WAAR WE DE HELE TIJD HADDEN GEKEKEN. IK GLIM LACH. DE MEDEWERKER ZEGT DAT HIJ NET EEN VRIEND HEEFT GEBELI DIE BIJ EEN ANTIQUARIAAT WERKT. **GEBELD** DAAR HEBBEN ZE HET BOEK NIET O VOORRAAD LIGGEN, STERKER NOG, ER WAREN VEEL MEER MENSEN NAAR OP ZOEK, **MAAR DE VRIEND VAN DE** MEDEWERKER HAD BELOOFD DAT MENEER MOLOVICH VOORRANG ZOU KRIJGEN. IK GLIMLACH VRIENDELIJK EN BEDANK HEM VOOR DE MOEITE. VLAK VOORDAT IK GA, VRAAGT DE MEDEWERKER, INMIDDELS DIEP PAARS AANGELOPEN, OF HIJ EEN HANDTEKE-NING KAN KRIJGEN. ZIJN MOEDER IS

NING KAN KRIJGEN. ZIJN MOEDER IS
EEN GROOT FAN VAN MIJ.
OP HET BOS EN LOMMERPLEIN,
VLAK BIJ MIJN HUIS, VIND IK IN EEN
BABYWINKEL DE PERFECTE BABYSCHOENTJES VOOR MIJN ZOON. IK
WIL EEN FOTO MET HANDTEKENING
PAKKEN, MAAR AAN DE NEUTRALE
TOON TE OORDELEN WAAROP DE
VERKOPER VRAAGT OF IK CONTANT
OF MET PINPAS WIL BETALEN, HEEFT
HIJ NOG NOOIT VAN DE GROTE MAX J.
MOLOVICH GEHOORD.